

Sygn. akt V CNP 45/11

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi U.-C. Sp. z o.o. w W. w likwidacji
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego z dnia 19 grudnia 2008 r.,
w sprawie z wniosku U.-C. Sp. z o.o. w likwidacji w W.
przy uczestnictwie wierzycieli: E. M., H. K.,
A. D. i G. M.
o wydanie sum depozytowych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lutego 2012 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2008 r. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie wnioskodawcy „U.-C.” spółki z o.o. w likwidacji w W. na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 8 października 2008 r., oddalające wniosek o wydanie sum złożonych do depozytu sądowego. Sąd II instancji podzielił pogląd, że podstawa do zwrotu upadłemu sum depozytowych po umorzeniu postępowania upadłościowego nie występuje wówczas, gdy w planie podziału funduszy masy upadłości uwzględniono wierzycieli, którzy nie zostali jeszcze zaspokojeni (art. 216 Prawa upadłościowego z 1934 r., mającego zastosowanie w tej sprawie). Nie ma wówczas zastosowania art. 221 Prawa upadłościowego z 1934 r.

Wnioskodawca w skardze z art. 519² k.p.c. domagał się stwierdzenia, że postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 19 grudnia 2008 r. jest niezgodne z prawem, a mianowicie z art. 221 i 216 Prawa upadłościowego z 1934 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Złożenie przez wnioskodawcę (wówczas syndyka masy upadłości) określonych kwot do depozytu sądowego wiązało się ściśle z postępowaniem upadłościowym prowadzonym na podstawie przepisów Prawa upadłościowego z 1934 r. i miało charakter zabezpieczenia interesów wierzycieli. Aktualnie, po wejściu w życie z dniem 25 września 2010 r. ustawy nowelizującej z dnia 22 lipca 2010 r. (Dz.U. Nr 155, poz. 1037), skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest niedopuszczalna w postępowaniu egzekucyjnym i upadłościowym, natomiast orzeczenia wydawane w postępowaniu zabezpieczającym i depozytowym nie mogą być uznane za orzeczenie co do istoty sprawy w rozumieniu art. 519² § 1 k.p.c., mają bowiem charakter pomocniczy i służebny. Depozyt sądowy, którego skarga dotyczy, został złożony na zaspokojenie wierzytelności objętych postępowaniem upadłościowym i powinien być zadysponowany na podstawie przepisów obowiązujących w ramach tego postępowania. Skoro w postępowaniu upadłościowym nie funkcjonuje skarga z art. 519² § 1 k.p.c., to nie może też funkcjonować w postępowaniu pomocniczym.

Należało w konsekwencji odrzucić skargę wnioskodawcy jako niedopuszczalną (art. 424⁸ § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 519² § 1 k.p.c.).